

Ενότητα 9^η Ανυπέρβλητα πρότυπα

Ὅρων, ὦ Νικόκλεις, τιμῶντά σε τόν τάφον τοῦ πατρός	Επειδή βλέπω, Νικοκλή, ότι εσύ τιμάς τον τάφο του πατέρα σου
οὐ μόνον τῷ πλήθει καί τῷ κάλλει τῶν ἐπιφερομένων,	όχι μόνο με το πλήθος και τη λαμπρότητα των προσφορών σου,
ἀλλά καί χοροῖς καί μουσικῇ καί γυμνικοῖς ἀγῶσιν,	αλλά και με χορούς και με μουσικούς και αθλητικούς αγώνες,
ἠγησάμην χαίρειν Εὐαγόραν ὀρώντα	θεώρησα ότι ο Ευαγόρας χαιρέται που βλέπει
τήν τε περί αὐτόν ἐπιμέλειαν	τη φροντίδα για τον εαυτό του
καί τήν σήν μεγαλοπρέπειαν	και τη μεγαλοπρέπεια των τιμών σου προς αυτόν,
εἴ τίς ἐστιν αἴσθησις τοῖς τετελευτηκόσιν	αν νιώθουν κάτι οι νεκροί
περί τῶν ἐνθάδε γιγνομένων.	για όσα γίνονται εδώ (στον κόσμο των ζωντανών).
Πολύ δ' ἔτι πλείω χάριν ἔχοι ἄν,	Και θα όφειλε πολύ μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη,
εἴ τις δυνηθείη εἰπεῖν ἀξίως	αν κάποιος μπορούσε να μιλήσει όπως του αξίζει
περί τῶν ἐπιτηδευμάτων καί τῶν κινδύνων αὐτοῦ·	για τις αρχές της ζωής του και τις ριψοκίνδυνες πράξεις του·
εὐρήσομεν γάρ πάντα ποιοῦντα	γιατί θα διαπιστώσουμε ότι κάνουν τα πάντα
τούς φιλοτίμους καί μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν	οι φιλόδοξοι και γενναίοι άντρες
ὅπως καταλείψουσιν	φροντίζοντας πώς θα αφήσουν πίσω τους
ἀθάνατον τήν περί αὐτῶν μνήμην.	αθάνατη την υστεροφημία τους.
Τίς δέ οὐκ ἄν ἀθυμήσειεν,	Και ποιος δε θα στενοχωριόταν,
ὅταν ὀρᾷ μέν ὑμνουμένους	όταν βλέπει ότι υμνούνται
τούς περί τά Τρωϊκά γενομένους,	αυτοί που έζησαν τον καιρό των Τρωικών
προειδῆ δέ αὐτόν	ενώ για τον εαυτό του γνωρίζει εκ των προτέρων
μηδέποτε ἀξιωθησόμενον τοιοῦτων ἐπαίνων,	ότι ποτέ δε θα κριθεί άξιος για τέτοιους επαίνους,
μηδ' ἄν ὑπερβάλλη τάς ἀρετάς ἐκείνων;	κι αν ακόμα ξεπεράσει τις αρετές εκείνων;
Αἴτιος δέ τούτων ὁ φθόνος·	Και αιτία γι' αυτά είναι ο φθόνος·
οὕτω γάρ δυσκόλως πεφύκασιν τινες,	γιατί τόσο μικρόψυχοι είναι μερικοί από τη φύση τους,
ὥστε ἥδιον ἄν ἀκούοιεν	ώστε με μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα άκουγαν
εὐλογομένων	να επαινούνται εκείνοι,
οὓς οὐκ ἴσασιν εἰ γεγονάσιν,	τους οποίους δε γνωρίζουν αν έχουν πράξει,
ἢ τούτων ὑφ' ὧν τυγχάνουσιν	παρά αυτοί από τους οποίους συμβαίνει
αὐτοί εὔπεπονθότες.	να έχουν ευεργετηθεί οι ίδιοι.

Παράλληλα κείμενα

Στο παρακάτω απόσπασμα αποτυπώνεται η αξία της υστεροφημίας για τους πεσόντες στο πεδίο της μάχης.

Κείμενο	Μετάφραση
<p>Καὶ γάρ τοι ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἰ μνήμαι, ζηλωταὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἰ τιμαί· οἱ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοί, ὑμνοῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. Καὶ γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλοῦτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ [...]</p> <p style="text-align: right;">Λυσίας, Ἐπιτάφιος 79-81</p>	<p>Και βέβαια είναι αθάνατες οι μνήμες τους και αξιοζήλευτες οι τιμές τους απ' όλους τους ανθρώπους· αυτοί θρηνούνται βέβαια για τη φυσική τους κατάσταση ως θνητοί, εγκωμιάζονται όμως για την ανδρεία τους ως αθάνατοι. Και γιατί βέβαια θάβονται με δημόσια δαπάνη και προκηρύσσονται αγῶνες δύναμης και σοφίας και πλοῦτου για χάρη τους, επειδή είναι ἀξιοί αυτοί που έχουν σκοτωθεῖ στον πόλεμο και οι αθάνατοι να τιμώνται με τις ίδιες τιμές. Εγώ λοιπόν και καλοτυχίζω αυτούς για το θάνατο και ζηλεύω...</p>